

AI 74 JAAR CLUBLIEFDE

Joop van Beuzekom wacht op kus van voorzitter

CULEMBORG • Na 74 jaar lidmaatschap van Vriendenschaar wil Joop van Beuzekom zeker niet eigengereid overkomen. Valse bescheidenheid?
„Ik had deze publiciteit wel verwacht, maar dan bij mijn crematie.”

RIK BAKKER

Hij moet zich even instellen als hij, staande voor de fotowand met daarop onder andere clubiconen van Vriendenschaar, nu zelf wordt vastgelegd. Vreemd eigenlijk, want Joop van Beuzekom was ooit de grondlegger van het fotoarchief van de club uit Culemborg. Een schat aan clubhistorie bleef zo behouden, maar zolang de 85-jarige Joop nog in leven is, levert een gesprek met hem veel meer op dan die ene foto. Zoals de anekdote van de glansrijke voetbalcarrière die uitbleef, na dat voetbaltoernooi in 1937.

Vriendenschaar wilde een jeugdafdeling oprichten en organiseerde een scholentoernooi. De spelers zouden na afloop worden benaderd om zich aan te melden. Ook Van Beuzekom hoopte op een selectie. „Zit me eigenlijk nog steeds niet lekker”, aldus de kwieke Van Beuzekom 74 jaar later. „Ik was zo rechtsbenig als de pest en niet, zoals tegenwoordig tweebeinig. Maar om het elftal te helpen had ik zelf gekozen om op links te gaan staan. Ik werd na afloop niet gevraagd door Vriendenschaar, maar die andere jongens wel.” Hij werd uiteindelijk toch lid, in een periode dat Nederland leed onder de crisis. Er was helemaal niets hier, alleen maar ellende. De hele ruts was werkloos en toen de oorlog kwam werd dat nog eens geaccentueerd. Wat was er wel? „Alleen Vriendenschaar.”

De club krabbelde na de oorlog op en voor Van Beuzekom begon een actief lidmaatschap vanaf het moment dat de landelijke voetbaltoto zijn intrede deed. Hij werd gevraagd de Toto te organiseren („dat geld moest niet de knollen de pot ingaan”), werd drie jaar later secretaris en stond veertig jaar achter de bar.

Het clubblad kwam 34 jaar uit zijn handen, alsook het huidige clublogo. Een gevalletje van plagiaat, zo blijkt. „Het logo van Vriendenschaar heb ik geïntroduceerd, maar ik heb het min of meer gestolen van een andere

vereniging, Schuttersveld uit Brunssum.

Tijdens een fietstochtje in Limburg zag ik hun vlag hangen en heb die club om het logo gevraagd.”

Het zij hem vergeven, getuige ook het erelidmaatschap dat hem in 1974 toekwam en de jaren die Joop daarna tot en met 1995 actief was voor de vereniging.

„Je begint een beetje af te takelen, Joop,” zegt zijn clubmakker en penningmeester Hans Jobse als hij hem na een uur weet te betrappen op een foutje. Het ging om die bewuste maand in 1994, waarin Vriendenschaar de legendarische wedstrijd bij DWV met 4-0 won. Van Beuzekom's ijzeren geheugen wordt door Jobse vandaag de dag nog vaak geraadpleegd en beiden verrassen daarmee menig lid als deze wordt toegesproken bij een belangrijke gebeurtenis. „Ik ken ze allemaal en ook hun familierelaties,” aldus van Beuzekom. „Wat mij altijd aangetrokken heeft, was de sociale functie van de vereniging. Het is een stuk van mijn leven, dat dagelijks nog een rol speelt. Ik ben nog in alle aspecten geïnteresseerd. Wij zijn bij Vriendenschaar verder dan de NOS, want een paar minuten dat we een doelpunt maken staat het bij ons op de site. Nee de doelpunten van het eerste volg ik niet. Ik ben daarvoor te nerveus. Eerlijk gezegd kijk ik alleen naar de einduitslag.”

Joop van Beuzekom is op 1 september volgend jaar 75 jaar lid van Vriendenschaar en doet er alles aan om deze mijlpaal te behalen. Niet in de laatste plaats omdat Vriendenschaar een vrouwelijke preses heeft. „Ik heb er nog geen één van haar gehad, maar dan reken ik op een kus van de voorzitter.”